

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus secundi scena quarta

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1115](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1115)

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ίαμβικοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

- ΔΙΚ. **Ω**ρα 'στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
 Καὶ μοι βαδίτε' ἐστὶν ὡς Εὐειπίδην.
 Παῖ, παῖ. ΚΗΦ. Τίς ἔστι; ΔΙΚ. Ἐνδον ἔστ' Εὐειπίδης;
 395 ΚΗΦ. Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστὶν, εἰ γιάμην ἔχεις.
 ΔΙΚ. Πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον; ΚΗΦ. Ὁρθῶς, ὦ γέρον·
 Ὁ νῆς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια,
 Οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
 Τρυγαδίαν. ΔΙΚ. Ὡ τεισμακᾶει Εὐειπίδη,
 400 Ὅδ' ὁ δὲ λῶ ἔγωσι σαφῶς ἀπεκείνατο.
 Ἐκχέλευσον αὐτὸν. ΚΗΦ. Ἄλλ' ἀδύνατον. ΔΙΚ. Ἄλλ' ὅμως·
 Οὐ γὰρ ἀν' ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴ θύραν.
 Εὐειπίδη, Εὐειπίδιον,
 Ὑπάκουσον, εἴτ' ἄν ποτ' ἀνθρώπων νῆι·
 405 Δικαιόπολις χελεῖ σε, Χολμίδης ἐγώ.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ίαμβικοί.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

- ΕΥΡ. **Α**λλ' ἔρχομαι.
 ΔΙΚ. Ἄλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΥΡ. Ἄλλ' ἀδύνατον. ΔΙΚ. Ἄλλ'
 ὅμως. ΕΥΡ.

vf. 392. Ὡρα 'στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν] Ex Telepho Euripidis: ὡς δὲ θυμὸν κρίσασα γιάμην ἔχειν· tempus est, ut consilio vincas iracundiam. Aristophanes apud Athenaeum X. p. 422. ὡρα βαδίσει μοι 'στὶ πρὸς τὸν θεοπότην· tempus est, ut ad herum eam.

vf. 393. Ὡς Εὐειπίδην] Pro πρὸς. Vide Notam antecedd. Mutata jam in Scena ostenditur domus Euripidis.

vf. 394. ΚΗΦ.] Cephalopho servus Euripidis prodit, quem dixi ad Ranas aditasse Euripidem in scribendo.

vf. 395. Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστὶν] Est ἔξω μωρον, cum contraria dicuntur de eodem, diverso respectu. Ridet au-

tem Euripidem, quia saepe illa figura utitur; ut v. gr. in Hippolyto vf. 1034. ἰσωρόνησον, δὲ ἔχουσα σιωρονή. In Phoenissis vf. 279. πῶποθα μὲν τοι ματρὶ καὶ πῶποθ' ἄμα. In Iphigenia Taurica vf. 512. φῶζω τρέπον γὰρ δὴ τιν ἔχ' ἰκάν, ἰκάν. In Helena vf. 137. τῆθῆσι καὶ τῆθῆσι. In Alceste vf. 521. ἔστιν τε καὶ ἔστ' ἔστιν. Ibidem vf. 139. καὶ ζῶσαν ἰππῆν καὶ θάνατον ἔστι σοι· deinde alter: καὶ πῶς ἂν αὐτὸς καθάτοι τε καὶ βίητοι;

vf. 397. Ὁ νῆς μὲν ἔξω] Euripides in Ione vf. 251. οἶκος δὲ τὸν νῆν ἴσχοι, ἰθάδ' ὑπὸ πύρ· domi autem mentem habebam quomvis hic esset.

vf. 389.

SCENA TERTIA.

Senarii Iambici.

DICAEOPOLIS, CEPHISOPHO.

DIC. Tempus nunc est, ut animum fortem capiam:
Et mihi adeundus est Euripides.

Puer, puer! CEPH. Quis iste? DIC. Intus estne Euripides?

395 CEPH. Non intus, intus est: si mentem habes.

DIC. Quomodo intus, & rursus non intus? CEPH. Recte, ô senex,
Animus foris est colligens versiculos,

Non intus; ipse autem intus in sublimi loco facit
Tragoediam. DIC. ô ter beate Euripides,

400 Quando servus tam perspicue respondit.

Evoca ipsum. CEPH. At hoc fieri nequit. DIC. Attamen:

Non enim abierim; sed pulsabo januam.

Euripides, Euripides.

Ausculata mihi, si unquam *auscultasti* cuiquam:

405 Dicaeopolis vocat te, Chollides ego inquam.

SCENA QUARTA.

Senarii Iambici.

EURIPIDES, DICAEOPOLIS, CEPHISOPHO.

EUR. Sed non est otium.

DIC. Saltem conspiciendum te nobis da. EUR. Sed id fieri non potest.

DIC. Attamen.

EUR.

vf. 398. Ἀναβάδων] Scholiastes: ἐπι ὑψηλῆ τόπῳ καθή-
μαι. in loco sublimi sedens. Nempe quasi per machinam
ostenditur Euripides; ut Socrates in Nubibus vf. 218.
ἰνὶ κρημαθρῶς.

vf. 403. Εὐριπίδῃ. Εὐριπίδων] In Nubibus vf. 222. ὦ Σό-
κρατες, ὦ Σωκρατίδων.

vf. 404. Εἰς τὴν δόμον ἀβρόπων τῆς] In Nubibus vf. 354.
καὶ νῦν, εἰς τὴν τῆς καὶ ἀλλῶς, ἀγαθὴν ἡμεῖς καὶ φωνῆν.
Vide ad Pacem vf. 301.

vf. 405. Χολλίδης] A pago quodam Attico. Simul al-

ludit ad χαλδῆς, claudus, ut Scholiastae placet; quasi se
dicat esse claudum, ut Euripidem benevolentio-
rem habeat, qui velut amaret claudos, multos tales in tragoe-
diis introduxit; ut mox patebit.

vf. 407. Ἄλλ' ἐκκεκλήθητι] Ἐκπέκλημα dicebatur machi-
na quaedam rotas habens, cujus conversione res
populo spectandae exhibebantur; teste Polluce IV.
128. & Scholiaste Comici ad praesentem locum.
Hinc ἐκκεκλήθη, absolute interdum ponitur pro, in mo-
dum profertur. Ex Notis Kufferi ad Thesmoph. vf. 192.

- ΕΥΡ. Ἄμ' ἐκκυκλήσομαι καταβαίνων δ' ἐ σκολή.
 ΔΙΚ. Εὐριπίδην. ΕΥΡ. Τί λέλακας; ΔΙΚ. Ἀναβάδην ποιῆς,
 410 Ἐξὸν καταβάδην· ὄσκι ἐπὸς χαλῆς ποιῆς.
 Ἄταρ τί τὰ ῥάκι' ἐν τραγωδίας ἔχεις,
 Ἐδῆτ' ἔλεεινῷ; ὄσκι ἐπὸς χαλῆς ποιῆς.
 Ἄμ' ἀντιβολῶ πρὸς τ' ἰνάτων σ', Εὐριπίδην,
 Δός μοι ῥάκιόν τι παλαιῶν δράματων.
 415 Δεῖ γάρ με λέξαι τὰ χορᾶ ῥήσιν μακρᾶν.
 Αὐτὴ δὲ θάνατον, ἦν κακῶς λέξω, Φέρει.
 ΕΥΡ. Τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνύβης ὀδὶ,
 Ὅ δὲ δύσποτμος γαστρίος ἠγωνίζετο;
 ΔΙΚ. Οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἐγ' ἀσλιώτερος.
 420 ΕΥΡ. Τὰ ἔ τι φιλῶ Φοῖνικος; ΔΙΚ. Οὐ Φοῖνικος, εἴ.
 Ἄμ' ἕτερον ἦν Φοῖνικος ἀθλιώτερον.
 ΕΥΡ. Ποίας πότ' ἀνῆς λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
 Ἄμ' ἢ Φιλοκλήτη τὰ ἔ τι πτωχῶ λέγεις;
 ΔΙΚ. Οὐκ· ἀλλὰ τῆς πολὺ πολὺ πτωχότερος.
 425 ΕΥΡ. Ἄμ' ἢ τὰ δυσπιτῆ θέλεις πεπλώματα,
 Ἄ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χαλὸς ἕτοσί;
 ΔΙΚ. Οὐ Βελλεροφόντης, ἀλλὰ κακῆν μὲν ἴω
 Χαλὸς, πρῶσαιτῶν, τρωμύλῳ, δευτὸς λέγειν.
 ΕΥΡ. Οἶδ' ἄνδρα, Μυσοῖν Τήλεφον. ΔΙΚ. Ναὶ Τήλεφον.
 430 Τῆς δὲ, ἀντιβολῶ σε, μοι τὰ σπάρτα.
 ΕΥΡ. ὦ παῖ, δὲς αὐτᾶ Τηλέφου ῥακώματα.
 Κεῖται δ' ἄναθεν τ' Ουεφείων ῥακῶν,
 Μεταξὺ τ' Ἰνῆς. ΚΗΦ. Ἴδεν ταυτὶ λαβέ.
 ΔΙΚ. ὦ Ζεῦ διόπτρα ἢ κατόπτα πανταχῆ.
 435 Ἐισκθάσασθαι μ' οἷον ἀθλιώτατον.
 Εὐριπίδην, ἐπειδὴ ἄρ' ἐχάριστο μοι ταδὶ,
 Κακῆνὰ μοι δὲς τὰ κόλθητα τ' ῥακῶν,
 Τὸ πιλίδιον πρὸς τ' κεφαλῆν τὸ Μύσιον.

Δεῖ

vf. 411. Οὐκ ἐπὸς χαλῆς ποιῆς] Facete; quasi propterea multi sunt claudi in Euripidis tragoediis, quia ex sublimi loco, ubi Euripides scribit, delapsi, cras fragerint. In Pace vf. 146. ad illum, qui super machina in coelum est volaturus, dicitur: ἐκίνο τῆρι, μὴ σφαλῆς καταρῆνις ἐπιπέσει· ἴτα χαλὸς ὡν Εὐριπίδην λόγον παρασχῆς, καὶ τραγωδία γένη.
 vf. 414. ῥάκιον] Observa Synonyma: vf. 432. ῥάκιον.
 vf. 411. ῥάκιον. vf. 431. ῥακώματα. vf. 422. λακίδες πέπλων.
 vf. 425. δυσπιτῆ πεπλώματα. vf. 417. τρύχη. vf. 430. σπάρτα.
 vf. 416. Αὐτὴ δὲ θάνατον] Quia est peroraturus ὕπερ

ἐπιπέσει. supra vf. 317.

vf. 417. τρύχη] Posidippus in Epigrammate apud Athenaeum X. p. 414. Χαλῆς ἐν τρύχη Πηλοπιδῶν. In locum Pellenicis frusto. Euripides in Electra vf. 501. τρύχη τῶν ἐμῶν πέπλων. Ceterum ridet Euripidem, quia multos introduxerit pannos in tragoediis.
 vf. 422. λακίδας — πέπλων] Euripides in Troadibus vf. 497. τρυχηδὸν πέπλων λακίδας. Aeschylus in Choëphoris vf. 25. λιποθήροι υφασμάτων λακίδας. Eurip. in Troad. vf. 1025. πέπλων ἱερίπια· vestium rudera.
 vf. 424. Πτωχότερος] Timocles loco citato: — ὁ μὲν γὰρ ὡν πτωχότερον αὐτὸ καταμαθῆν τὸν Τήλεφον Γενόμαστος,

Eur.
 Dic.
 410 Cur
 Sed i
 Veste
 Sed o
 Da n
 415 Nam
 Haec
 Eur.
 Senex
 Dic.
 420 Eur.
 Sed al
 Eur.
 Nifi fo
 Dic. I
 425 Eur.
 Quae I
 Dic.
 Claudu
 Eur. No
 430 Hujus c
 Eur. T
 Jacent
 Mediae
 Dic. o
 vestes
 435 Ad ita c
 Quando
 Da mihi
 Pileolum

- EUR. Sed me ostendam: descendendi autem non est otium.
 DIC. Euripides. EUR. Quid vociferaris? DIC. In superiori loco facis tragoedias,
 410 Cum in inferiore idem liceat: non temere est, quod claudos fingis.
 Sed numquid pannos illos tuos habes ex tua tragoedia,
 Vestem miserabilem? non temere est, quod claudos fingis.
 Sed obsecro te per genua, mi Euripides,
 Da mihi panniculum aliquem veteris fabulae:
 415 Nam me oportet recitare choro longam orationem.
 Haec autem mihi mortem affert, si dixero male.
 EUR. Quasnam vestes attritas? num illas in quibus Oeneus iste,
 Senex infelix certavit?
 DIC. Non Oenei erant, sed adhuc miserioris.
 420 EUR. Num Phoenicis illius caeci? DIC. Non Phoenicis, non,
 Sed alius quidam erat Phoenice miserior.
 EUR. Quasnam homo iste laceras petit vestes?
 Nisi forte Philoctetae illius mendici dicis vestes.
 DIC. Non: sed multo mendicioris isto.
 425 EUR. Numquid fordida illa vis indumenta,
 Quae Bellerophontes habuit iste claudus?
 DIC. Non Bellerophontes; sed & ille quidem erat
 Claudus, mendicus, garrulus, peritus dicendi.
 EUR. Novi hominem, Telephum illum e Mysia dicis. DIC. Telephum inquam.
 430 Hujus da mihi obsecro lacera velamina.
 EUR. Tu, puer, da ei pannosas Telephi vestes.
 Jacent autem supra Thyesteos pannos,
 Mediae inter Inūs *fragmenta*. CΕΡΗ. En accipe.
 DIC. ô Jupiter, qui omnia perspicis & specularis, quam perspicuae sunt hae
 vestes & perforatae:
 435 Ad ita ornandum me, ut miserimus videar.
 Quandoquidem ista, ô Euripides, indulxisti mihi,
 Da mihi & illa, quae ad pannos pertinent;
 Pileolum inquam illum Mysium circa caput.

Nam

πεινῶν, ἢ τὸν πτωχὸν ἴδον φημι. — qui enim est pauper,
 ille pauperiorem se videns fuisse Telephum, levius fert pau-
 pertatem. Noster etiam loquitur de Telepho.

vl. 423. Φιλκλήτης] Iste insuper & claudus erat; Ti-
 mocles apud Athenaeum VI. p. 223. Καθὲς τις ἐστὶ τὸν
 Φιλκλήτην εἰπὼν. Est aliquis claudus; ad Philoctetem respicit.

vl. 429. Μυσὸν Τηλεφόν] In Nubibus vl. 921. καὶ τοὺς πρό-
 τῆρος γ' ἐπ' ἄλλοις Τίδοις εἰπὼν Μυσὸς φησὶ κεν.

vl. 434. Διόνεια καὶ κατόπλις] Si ita ponas accentum,
 sunt vocativi a Διόνειος & κατόπλιος, & construuntur cum
 Ζῷ. Si autem ponatur in antepenultima accentus, sunt
 Nominativi plurales neutrius generis a Διόνειος & κα-

τόπλιος; & sic subintelligitur vox Ζῶος, aut similis. Est
 ergo duplex sensus, quem utrumque in versione cona-
 tus sum exprimere.

vl. 435. Ἐνοικνωσασθαί με] Ordo est: Εἰς τὴν δὲ, ἐνοικνωσασ-
 θῆναι με τὰδ' ἐνοικνωσασθαί με εἰς ἀβλαστάτων, δὲς με
 καὶ αἰσῶνα. Id est: ὅτι ἐνοικνωσασθαί με: ut ornari possim.
 Sic illud Pindari Olymp. I. ἔμειθε ἀμφοτέρωθεν καλαδίην.
 Scholiastes ibi exponit: ὅτι ἔμειθε. Non est ergo au-
 diendus Scholiastes Comici, nec alius, qui dicit: αἰσῶνα
 τὸ ποικίλον.

vl. 438. Μυσίον] Nempe Telephi, qui erat Μυσός. sup-
 pra vl. 429.

- Δεῖ γὰρ με δόξα πωχὸν εἶναι τήμερον,
 440 Εἶπα μὲ ἄσπ' εἰμί, Φαίναλ' δὲ μή.
 Τὸς μὲ θεατὰς εἰδέναι μ', ὅς εἰμ' ἐγώ.
 Τὸς δ' αὖ χροβυτὰς ἠλιθίως παρεστάναι,
 Ὅπως ἀν' αὐτῆς ῥηματίοις σκιμαλίω.
 ΕΥΡ. Δάσω· πυκτὴ γ' λεπὰ μηχανᾷ Φρενί.
 445 ΔΙΚ. Εὐδαιμονίης, Τηλέφω δ' ἂ γ' ὦ Φροιά.
 Εὐ γ', οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμα.
 Ἄταρ δέομα χ' πωχικῆ βακχίει.
 ΕΥΡ. Τῷτι λαβὼν ἀπελθε λαῖων φαθμῶν.
 ΔΙΚ. ὦ θυμ', ὄρα'ς γ' ὡς ἀποθέμεθ' ὄμων,
 450 Πολλὰν δέομω σκλαλείων νυθ' δὴ γενῆ
 Γλίχρ' ἔσται, πρῶσαιπῶν, λιπαρῶν τ' Εὐειπίδιω.
 Δός μοι σπυρίδιον ἀσκακαυμῆιον λύχρω.
 ΕΥΡ. Τί δ', ὦ τάλας γε, τῶδ' ἔχεις πλέκεις ἄρεος;
 ΔΙΚ. Χρέος μὲ εἶδέν· βέλομαι δ' ὁμῶς λαβῆν.
 455 ΕΥΡ. Λυπηρὸς ἴδ' ὦν, κἀποχόρησον δόμων.
 ΔΙΚ. Φεῦ, βὺδαιμονίης, ἄσπ' ἢ μητρε ποτέ.
 ΕΥΡ. Ἀπελθέ νυ μοί. ΔΙΚ. Μη, ἀλλά μοι δὸς ἐν μόνον,
 Κυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀσκακαυμῆιον.
 ΕΥΡ. Φέρε λαβὼν ταῦτ'· ἴδ' ὀχληρὸς ὦν δόμοις.
 460 ΔΙΚ. Οὐπὼ μὰ Δί' οἶδ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζε' κακῆ.
 Ἄλλ', ὦ γλυκύτατ' Εὐειπίδη, τῷτι μόνον
 Δός μοι χυτεῖδιον, σπυγγίω βεβυσμένον.
 ΕΥΡ. Ἄθρωπ', ἀφαιρήσθ' με τ' τραγωδία.
 Ἀπελθε ταυτηνὴ λαβὼν. ΔΙΚ. Ἀπέρχομαι.
 465 Καί τοι τί δέξω; δεῖ γ' ἐνός, ἔ μὴ τυχῶν,
 Ἀπόλωλ'. Ἄκισον, ὦ γλυκύτατ' Εὐειπίδη.
 Τῷτι λαβὼν ἀπειμι, κ' ἐπείσειμ' ἐπι.
 Ἐς τὸ σπυρίδιον ἰχγά μοι Φυλλεῖα δός.
 ΕΥΡ. Ἀπολεῖς μ'. ἰδέ σοι Φρεβδά μοι τὰ δέματ' α.
 470 ΔΙΚ. Ἄλλ' ἔχέτ', ἀλλ' ἀπειμι χ' γ' εἴμ' ἄγαν
 Ὀχληρὸς, ἔ δοκῶν με κοιρανὸς τυγεῖν.

Οἷ

vf. 439. Δὴ γὰρ] Hunc versum cum sequente Scholiastes dicit esse ex Telepho Euripidis.

vf. 443. Σκιμαλίω] In Pace vf. 548 καὶ τὸν δορυφόρον οἷον σκιμαλίω.

vf. 445. Εὐδαιμονίης, Τηλέφω δ' ἂ γ' ὦ Φροιά] Scholiastes dicit esse ex Telepho Euripidis, & citat hunc versum: Καλῶς ἔχοιμι· Τηλέφω δ' ἂ γ' ὦ Φροιά· Bene mihi sit; Telepho autem eveniant quae ego cogito. Apud Athenaeum V. p. 186. legitur hic versus: Εἰ σοι γίνετο· Τηλέφω δ' ἂ

γ' ὦ καὶ· Prospera tibi eveniant; Telepho autem quae ego in animo habeo. Itaque apud Comicum subauditur γίνετο: ut sit Τηλέφω δὲ γίνετο οἷ' ἐγὼ φροιά. Potest etiam subintelligi: Σοὶ δὲν· Euripides in Helena vf. 1421. Οἷοι δὲ σοι δάν' οἷ' ἐγὼ θίλω· Dii vero tibi dent quae ego volo. Sophocles in Oedipo Coloneo vf. 1120. καὶ σοι θεοὶ πόρον ὡς ἐγὼ θίλω· Et tibi Dii dent ut ego volo.

vf. 451. Λιπαρῶν] Aeschylus in Prometheus vf. 1003. καὶ

Nam necesse est ut mendicus videar hodie:

440 Ut sim, qui sum; sed is non videar:

Ut spectatores quidem sciant, qui sim;

Chorus autem stolidus & ignarus adstet,

Ut eum deludam voculis.

EUR. Dabo; nam prudenti animo subtilia machinaris.

445 DIC. Bene tibi fit; Telepho autem ut ego cupio.

Euge! quam plenus vocularum sum.

Sed opus est mihi etiam baculo, qualem mendici gerunt.

EUR. Cape hunc, & recede a lapideis postibus.

DIC. Vides, anime mi, ut repellar ab aedibus,

450 Multa supellectile adhuc opus habens; nunc igitur fac

Instes misere petendo, mendicando, & flagitando Euripidem.

Da mihi sportellam lychno perustam.

EUR. Quid tibi opus est plexo illo opere?

DIC. Non est mihi quidem opus; volo tamen accipere.

455 EUR. Molestum esse te mihi, scias, & ab aedibus discede.

DIC. Dii te perinde, ut matrem tuam olim, felicitent.

EUR. Abi jam. DIC. Imo da mihi unum tantum

Caliculum, cui labrum est prae fractum.

EUR. Accipe istos & aufer; scias te molestum esse aedibus.

460 DIC. Nondum scis tu profecto, quanto me damno afficias.

At ô suavissime Euripides, hoc tantum

Da mihi: ollulam *inquam* spongia obturatam.

EUR. Tu homo adimes mihi omnem tragoediam.

Cape hanc & abi. DIC. Abeo.

465 Sed quid faciam? unum adhuc est, quo indigeo, quod nisi nactus fuero

Perii. Audi ô dulcissime Euripides.

Istud *unum* si accipiam, abibo, & non accedam amplius.

In sportellam istam da mihi tenuia folia olerum.

EUR. Perdes me, in nihilum redactae sunt fabulae meae. En tibi.

470 DIC. Sed nihil amplius *petam*, verum abibo; sum enim nimis

Molestus, non reputans me odiosum regibus fieri.

Hei

Καὶ λιπαρῶν τὸν μέγα συζῆμιον Τυνηκομήμις ἐπιώμασι
χρῶν. Et instanter orabo hunc invisissimum, mulierum more
tendens supinas manus.

vf. 455. Ἀνταρὸς ἰσθ' ὤν] Euripides in Helena vf. 459.
Ὀχνητὸς ἰσθ' ὤν, καὶ τὰς ὠσθῆσιν βλά. Scito se esse molestum:
& mox ei truderit.

vf. 456. Ὄσπερ ἢ μήτηρ] Mentionem matris facit, ut
mordeat eum; mox iterum, & apertius vf. 477.

vf. 458. Κωδίσκιον] Apud Athenaeum XI. p. 479. hic

versus profertur paulo aliter: κωδίσκιον τὸ χιθῶν.
ἀποκρυμμένον. EX NOTIS KUFFERI.

vf. 468. Ἐξ τὸ στυρίδιον] Huc spectat locus ille Laër-

iii in Cratete, Lib. VI. Sect. 37. Θεωρούμενος ἐν τῇ Τυ-

γῆσσι Τήλεφον στυρίδιον ἔχοντα, καὶ τὰλλα ὑπὸν ἀλγῶν

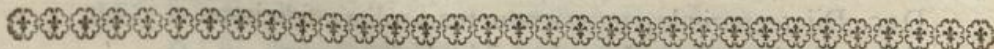
ἐπὶ τὸν Κουκκὸν φιλοσοφῶν. Illum, cum vidisset in quadam

tragoedia Τηλεφῶν sportellam habentem. & ceteroquin

odiosum, contulisse se ad Cynicam Philosophiam. EX NO-

TIS KUFFERI.

- Οἱ μοι χακοδαίμων, ὡς ἔπλωλ' ἐπελαθόμεν,
 Ἐν ᾧ πῆρες ἔστι πάντα μοι τὰ πράγματα.
 Εὐειπίδιον γλυκύτερον, ὦ Φιλτάπον,
 475 Κάκισ' ἄπολοιμῶν, εἴ π' ἴσ' αἰτήσομαι ἔπι,
 Πλὴν ἔν μόνον, τετὶ μόνον, τετὶ μόνον.
 Σχάνδικά μοι δὸς, μητρὸθεν δεδεγμένους.
 ΕΥΡ. Ἄνῃς ὑβείζῃ κλειῖε πικρὰ δωμάτων.
 ΔΙΚ. ὦ θυμ', ἀνθ' σκάνδικος ἐμποροῦντιά.
 480 Ἄρ' οἶδ' ὅσον τ' ἀγῶν' ἀγωνεῖ τάχα,
 Μέλλων ὑπὲρ Λακεδαίμονιων ἀνδρῶν λέγειν;
 Πρέβουτε νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῆι.
 Ἔσηκας; οὐκ εἶ καταπίων Εὐειπίδιον;
 Ἔπηνας· ἄγε νῦν, ὦ τάλαινα καρδία,
 485 Ἄπελθ' ἐκείσε, κἄτα τὴν κεφαλὴν ἐκεί.
 Παράσχες, εἰπῆσ' ἅτ' ἂν αὐτῇ σοι δοκεῖ.
 Τόλμησον, ἴθι, χάρησον· ἀγαμυ καρδίας.

ACTUS SECUNDI

ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΧΟΡ. Τὶ δράσεις, τί Φήσεις;

Ἴθι νῦν ἀνάσχυτος

- 490 ὦν, σιδηρῆς τ' ἀνῆς,
 Ὅπισ' ὠδραχῶν τῆ πόλῃ τ' αὐχένα,
 Ἄπασι μέλλεις εἰς λέγειν τὰ ναντία.
 ΗΜ. Ἄνῃς εἰ τρέμῃ τὸ ὠδραγμα.
 Εἶα νῦν, ἐπειδή πῆρες
 495 Αὐτὸς αἰρεῖ λέγειν.

ΔΙΚ.

vf. 477. Σκάνδικά μοι δὸς μητρ.] „Ad hunc locum pu-
 to respexisse Plinium Histor. Nat. XXII. c. 22. ubi ait:
 „Haec est (de scandice loquitur) quam Aristophanes Eu-
 ripidi Poetae objicit joculariter; matrem ejus ne olus qui-
 dem legitimum vendidisse, sed scandicem.” Ex Notis
 Kufferi. Vide ad Equites vf. 19.

vf. 482. Γραμμὴ δ' αὐτῆι.] Scholia: ἀρχὴ, ἀφίτησι, ἢ
 λογομῆνη βαλκίε. ἐν μεταφορῇ τῶν θροῦντων. Principium, car-
 ceres, qui ὁ reprobula dicuntur. Metaphora a cursivibus.
 Comicus in Vespsis vf. 545. καὶ μὴν εἰδὸς γ' ἀπὸ βαλκίδων
 πρὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω. Synecius Epist. 4. ἐκ πρώτης ἀρε-

τηρίας ἐκ ἐπιτοχῆς. Cum ipsum principium minus esset san-
 ctum. Vide Notam sequentem. Ceterum Comicus jam
 ad institutum redit, & Dicaeopolis est redditurus ra-
 tionem cur pacem fecerit.

vf. 484. Ἄγε νῦν, ὦ τάλαινα καρδία.] Euripides in Iphi-
 genia Taurica vf. 344. ὦ τάλαινα καρδία, πρὶν μὲν εἰς ξένου
 γαλήνης ἵστα· ὁ Miserum cor, prius quidem erga hospites
 tranquillum fuisse. In primis huc pertinet locus ex Me-
 dea vf. 1242. ἄλλ' ἴ', ἐπίλζε καρδία· τί μίλλομεν τὰ
 δεινὰ κωσασθαι μὴ πρέσουσι κακά; Ἄγ', ὦ τάλαινα χεῖρ ἰμὴ,
 κἀδὲ εἶρε, ἄδ', ἔρπει πρὸς βαλκίδα λυπηρὴν βίη· Eja cor
 meum,

- Hei mihi misero, ut perii. Oblitus id sum,
 In quo res omnes meae sitae sunt.
 Euripidisce dulcissime, ô charissime,
 475 Peream pessimis modis, si quid a te petiero amplius
 Praeter unicum, hoc solum, hoc solum:
 Scandicem da mihi a matre acceptam tua.
 EUR. Contumelia hæc quidem est: claude januam domus.
 DIC. ô Anime, sine scandice erit eundum.
 480 Num scis quantum certamen certaturus mox sis,
 Dum vis pro Lacedaemoniis dicere?
 Procede nunc anime mi: isti sunt carceres.
 Stas? non ibis, licet Euripidem imbiberis?
 Laudo te: age nunc, aerumnosum cor meum,
 485 Illuc abi, deinde caput illic in trunco
 Praebe, & dic quaecunque tibi videbuntur dicenda.
 Aude, i, procede: amo te cor meum.

SCENA QUARTA.

CHORUS, SEMICHORUS, DICAEOPOLIS.

- CHOR. Quid facies, quid dices?
 Scito jam impudentem
 490 Esse te & ferreum hominem,
 Qui praebens urbi cervices,
 Solus omnibus vis contradicere.
 SEM. Homo iste intrepidus rem aggreditur.
 Eja age, quandoquidem
 495 Ipsemet cupis verba facere.

DIC.

meum, armeris: quid cunctamur Mala dira & necessaria
 facere? Age, misera manus mea, cape gladium, Cape, vade
 ad triste principium vitae Adscribam inde Scholia ad
 illud: πρὸς χαλκίδα, quia faciunt ad illa, quae in proxi-
 me antecedentibus dixi; sunt autem haec: χαλκίς, ἢ τῶν
 δραχμῶν [male hodie legitur δραχμῶν] ἀφροῖς. ἀφροῖς δὲ, ἢ
 Μιδία, πρὸς ἀφροῖν ἔρμα, καὶ ἀφρον δὲ συρῆς ἴλε, καὶ πρῶ-
 τος ἰκτόπι. Hic ἀφρον dicit, quam Scholiastes Comici
 dicebat ἀφροῖαν.

vf. 485. & seq. Τὴν κεφαλὴν ἐκείνῃ παρασχῶν] Paulo post:
 παρασχῶν τῇ πέλει τὸν ἀχίνα.

vf. 487. Ἀγάμαι καρδίαι] Euripides in Rheso vf. 245.
 ἀγάμαι δὲ καρδίαι Placet egregia voluntas.
 vf. 490. Σιδῆρος τ' ἀνὴρ] Eurip. in Medea vf. 1279.
 Τάλαν', ὡς εἶπ' ἔσθ' αὖτις πύργου ἢ σιδῆρος ὁ Μίστρα, quam es
 saxum aut ferrum. Aeschylus in Prometheus vf. 242. Σι-
 δῆρος τ' αὖτε καὶ πύργου εἰρησμένον. Ὅστις, Προμηθεῦ, σείσιν ἢ
 συνασφαλῆ Μέγθου — Illo ferreo est animo & ex petra
 factus, Prometheus, qui tuis non condolet aerumnis.
 vf. 491. Ὅστις παρασχῶν] Paulo ante; τὴν κεφαλὴν ἐκείνῃ
 παρασχῶν.